GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 21.

W ŚRODĘ DNIA 12. MARCA 1806.

Z Wiednia d. 5. Marca.

Przy C. i C. K. armii zaszły następuiące osobiste odmiany:

1. Umarli: Pensyonowany F. M. L. Fleischer; pensyonowany Jen. Major Hrabia Diesbach; Półkownicy Knesevich od 1go regimentu Szeklera husarow, Baron Bechard od piechoty Dawidowicha i pensyonowany Link.

2. Jenerał iazdy i kommenderuiący we Włoszech Hrabia Bellegarde, iest kommenderuiącym jenerałem wewnętrzney Austryi na mieyscu na pensyi postawionego Jenerała artyleryi Hrabiego Sztaray.

3. Jenerał major Xżę Hohenloh-Bartenstein postąpił na Feldmarszałka leitnanta.

Klasztor Cystersow w Wąchocku postanowił z własnego, chwalebnego i czyniącego mu zaszczyt natchnienia użyc pomnożoney intraty przez dobre gospodarstwo i oszczędność przez miłość do Nayiaśnieyszego Cesarza Jmci i do oyczyzny w sposobie pożytecznym dla mieszkańcow, i założyć przy powierzonych iemu gimnazyalnych szkołach w Wąchocku konwikt. Jakoż iest iuż na 8 studentow założony, którzy mieszkaią w klasztorze, maią stoł, odzież, xiążki i lekarstwa. Bywszemu Gubernatorowi zostawiono do woli wybranie do tego konwiktu 4 synow ubogich officyalistow, a ieżeliby takich nie było 4 innych chłopcow, drugich zaś 4 zostawił sobie klasztor do wybrania z ubogiey Galicyyskiey ślachty. Cyrkuł Sandomirski zaświadcza, iż tamteyszy Przeor X. Rupkiewicz nietylko urządził ten konwikt, ale nadto wymową swoią nakłonił klasztor: iż zawsze po odbytych gimnazyalnych szkołach 2 naypilnieyszych z tych 8 uczniow wyszle do główney szkoły Krakowskiey na dalsze nauki, daiąc każdemu rocznie po 250 ryń. Aże to ustanowienie klasztoru Wąchockiego zupełnie odpowiada oycowskiey staranności J. C. K. Mci o edukacyą kraiową, przeto raczył go nietylko potwierdzic, ale nawet całemu klasztorowi nayłaskawsze swoie ukontentowanie oświadczyc rozkazał; godnego zaś Przeora X. Rupkiewicza, iako założyciela tego użytecznego ustanowienia, wynadgrodził honorowym złotym medalem z łańcuszkiem, i to wszystko za wzor do naśladowania innym klasztorom ogłosić rozkazał.

D. 25 Lutego umarł w Pradze naystarszy żołnierz w C. K. armii, szańcowy ka-

prał, Jozef Fränzel, w 104 roku życia. Był rodem Czech; służył w regimencie teraz Kollowrata 47 lat, a przy fortyfikacyach w Pradze 36, razem 83 lat. Od 2 lat dopiero zaczęły siły iego upadać. W 72 roku ożenił się powtornie.

Z Agram d. 9. Lutego.

Obecne ieszcze w Tryeście i iego okolicach do obięcia Dalmacyi i Albanii przeznaczone 6000 woyska Francuzkiego pod dowodztwem Jenerała Molitora, miało się wodą na mieysce swoiego przeznaczenia przeprawić; ale gdy się dowiedziano, że w Dalmackich wodach krążą Rossyyskie i Angielskie okręty i właściwie na nie czatuią, postanowiono zatem posłać te woyska lądem dwiema kolomnami przez Zeng i Gospich woyskową granicą do Dalmacyi. Pierwsza kolomna 3000 ludzi nadeydzie d. 10, druga 12 do Zeng i uda się w dalszą drogę.

Z Fiumy d. 10. Lutego.

C. i C. K. regiment pieszy Hrabi Bellegarde, który po oddaniu Wenecyi Francuzom udał się tu iako na pokoiowe stanowisko morzem na 20 przewozowych statkach, i przybył szczęśliwie. Dziwić się potrzeba, iż przy 15 dniowey ciągłey burzy i deszczu żaden statek nie utonął.

D. 7 t. m. przeszło przez tuteysze miasto 3000 Francuzow, iutro tyleż ich nadeydzie, idąc na obięcie Dalmacyi Weneckiey. Bagaże tego woyska prowadzą na statkach pod samemi brzegami, nie puszczaiąc ich na wysokość morza, aby nie dostały się w ręce Angielskim korsarzom.

D. 8 t. m. tuteyszy C.K. Gubernator P. Kłobusicki dawał wielki obiad, na który zaproszony był przechodzący tędy Francuzki Jenerał Molitor i sztab regimen Bellegarde.

Z Tryestu d. 12. Lutego.

Rzadko który dzień przeminie, aby tu Francuzkie woyska, bagaże i ammunicya nie przybyły. D. 7, 8, 9, i dziś weszło tu 7000 ludzi z dywizyi Serrasa; 9, 10, 11 i dziś wyszła ich znaczna część do Dalmacyi i Istryi. Zdaie się, że Istrya i Dalmacya mocno Francuzkim woyskiem będą osadzone, gdyż spodziewamy się tu ieszcze wiele Francuzkich woysk do tych kraiow przeznaczonych. Dopiero z końcem tego miesiąca ustanie ich przechod. Teraz stoią woyska Francuzkie w sali opery, w nowym kasino giełdy, w gmachu Hiszpańskiego konsula, w szkole normalney i w domach u mieszczan. C. i C. K. woyska mieszczą się w obu lazaretach. Ponieważ Tryest będzie nadal mieyscem granicznem, zatem ma tu zawsze stać 10,000 C. i C. K. woyska, pomiędzy którym będzie i iazda.

Z Petersburga d. 13. Lutego.

Przeznaczone do Chin poselstwo udało się w Grudniu z Maimatschin, pierwszego granicznego mieysca Chińskiego, do Pekinu. Składa się zaś z 120 osób. Reszta poselstwa wrociła się od granicy i po części iuż tu przybyła.

Imperator Jmć kazał przez Ministra handlowego dać każdemu z kupcow, którzy go w roku przeszłym z powodu założenia nowey giełdy na obiad zaprosili, po iednym medalu na tę okoliczność wybitym.

Przed 6 laty została Rossyyska kupiecka karawana, idąca z Orenburga do Taszkent, przez Kirgisow złupiona. Wartość iey wynosiła 200,000 rubli. Naczelnicy hordy Kirgisow ofiarowali teraz wynadgrodzić tę szkodę w dobrym sposobie.

Z Madrytu d. 7. Lutego.

Wyszło tu Królewskie rozporządzenie, mocą którego zakazane iest używanie wiatrotek, lazek z szpadami i inney skrytey broni.

Przybyły tu na mieysce P. Murawiew Rossyyski poseł, Baron Strogonow, miał iuż wstępną audyencyą u J. K. Mci.

Z Wenecyi d. 8. Lutego.

Przeszłey środy cała Wenecya była oświecona. Plac S. Marka podobnym był do ognistego morza; dany także był na nim faierwerk. We czwartek w wieczor znaydowali się Wicekrólestwo Jchmość na reducie. Wszyscy przytomni nie mogli się wydziwić piękności i przystoyności Wicekrólowey. Dziś rano wyiechali Wicekrólestwo Jchmość przy błogosławieństwie ludu z Wenecyi.

D. 4 t. m. przypuścił Wicekról na audyencyą do siebie deputowanych prowincyi Istryi. Prezyduiący tey deputacyi P. Calafati, wyraził między innemi w swey przemowie: "Istryanie nie posiadaią się z radości, że dostali się pod panowanie Napoleona wielkiego. Są oni tak co się tyczy ciała, iako i umysłu żywym ludem; maią urodzayną ziemię, wyborne porty, obszerne lassy, a iednak są ciemnemi, ubogiemi i nieszczęśliwemi. Od wiekow wzdychaią do opiekuńczego gieniuszu, któryby ich kray poznał, zatrudnił się nim i ożywił. Znaleźliśmy go teraz w Napoleonie wielkim i iego synie Eugeniuszu Napoleonie. Będziemy więc szczęśliwemi; widziemy iuż wschodzącą iutrzenkę, która nada odrodzenie Włochom, &c.„

Utworzono tu handlową izbę z 9 członkow, pomiędzy którémi znayduie się także P. Reck.

Negocyacye względem zaślubin Królewicza Sardyńskiego z naymłodszą corką Króla Neapolitańskiego przerwane teraz zostały.

Przed Tryestem krążą ciągle woienne okręty Angielskie.

Część znayduiących się w Neapolu obcych woysk ma się w Sycylii znaydować.

Z Norembergi d. 20. Lutego.

Wiadomość iakoby dywizye Mortiera i Gazana weyść miały na stanowisko do wyższego Palatynatu, zdaie się przez poruszenia tych woysk, które przez Ratyzbonę przechodzą, potwierdzać. W Allersbergu stoią ieszcze zawsze Francuzkie woyska, które do stoiącego od 14 dni w Eichstädt korpusu Bernadotte należą.

Mieszczanie prowincyonalnego głownego miasta Xstwa Anspach podaii, z powodu rozpuszczoney pogłoski o ustąpieniu tey „prowincyi, z ślachetnego i wiernego przywiązania do wysokiego Domu Pruskiego samemu Królowi Jmci przełożenia i otrzymali na nie następuiącą gabinetową odpowiedź:

" Oświadczenia waszey wierności i serdeczney przychylności w przełożeniu waszem pod d. 21 p. m. z powodu rozpuszczoney pogłoski o zamianie Margrabstwa Anspachskiego, bardzo mnie wzruszyły. Dziękuię wam szczerze zato i nigdy tego nie zapomnę, iako wasz łaskawy Król. W Berlinie d. 8 Lutego 1806.

Fryderyk Wilhelm. „

Z Eichstädtu d. 15. Lutego.

W czasie gdy wszędzie cieszą się spokoynością pokoiu, małe Xstwo Eichstädt znayduie się w smutnieyszem położeniu, niżeli pod czas nayokropnieyszego pożaru woyny. Przeszło od 14 dni stoią u nas 2 dywizye Francuzkiey iazdy Nansouty i Bourcier. Do tego d. 8 t. m. wszedł korpus Marszałka Bernadotte do naszego kraiu, i od tego czasu znayduie się w obrębie 14 mil kwadratowych, który nie ma iak 38,000 dusz ludności, naymniey 24,000 żołnierzy i 9000 koni rozłożonych. Zywności i karmy zaczena brakować; w niektórych nawet wioskach pasą iuż konie pszenicą i żytem. Nałożona kontrybu-

cya ieszcze nie iest odstąpiona, ani na rzecz Bawaryi nie obięto ieszcze tego kraiu.

Z Paryża d. 19. Lutego.

Xżę Jozef iest przeznaczony rządcą Królestwa Neapolitańskiego i Sycylii. Rzeczony Xżę (wyraża dzisieyszy Monitor) ma główną kwaterę w Ferentino. D. 8 przeszła iego przednia straż przy Cipriano przez rzekę Garrigliano. Armiia idzie do Neapolu; prawem skrzydłem dowodzi Jenerał Regnier, środkiem Marszałek Massena, a lewem Jenerał Lecchi, wodz woysk Włoskich. Xżę Jozef wydał do Neapolitańskigo ludu następuiącą odezwę:

"Jozef Napoleon, Francuzki Xżę, W. Elektor państwa, Porucznik Cesarza, Naczelnik Jego Neapolitańskiey armii, Rządca królestw Neapolitańskiego i Sycylii.

Ludy królestwa Neapolitańskiego! Cesarz Francuzow i Król Włoski chciał od was oddalić klęski woyny, i zawarł w tym celu z waszym dworem traktat neutralności. Chciał tym sposobem zapewnić wam spokoyność wśród wielkiego pożaru, który trzecia koalicya roznieciła; lecz dwor Neapolitański przyłączył się z dobrey woli do naszych nieprzyiacioł, i otworzył swe kraie cudzoziemskim woyskom. — Cesarz Francuzow, którego sprawiedliwość wyrownywa iego mocy, chce dać wielki przykład, który mu honor iego korony, interes iego ludu i konieczność nakazuie, przywrocenia w Europie uszanowania, iakie się publiczney wierze traktatow należy. — Armiia pod moim dowodztwem wchodzi do waszego kraiu; lecz wy Ludy nie macie się niczego obawiać; oręż nie przeciwko wam iest wymierzony. Ołtarze i sługi waszey Swiętey wiary, wasze ustawy i wasza własność będą szanowane. Zołnierz Francuzki będzie waszym bratem. Jeżelibyście się przeciw dobroczynnem uczuciom J. C. Mci obruszyli, tedy padniecie za wasz dwor ofiarą. Francuzka armiia tak iest liczna, iż wszelkie siły, które waszemu Monarsze obiecano, chociażby się nawet w waszym znaydowały kraiu, nie potrafią go obronic. Ludy, bądźcie spokoynemi, woyna ta będzie dla was epoką stałego pokoiu i ugruntowania waszego dobra. — W głównrey kwaterze Ferentino d. 9 Lutego 1806.

W dziennym rozkazie pod tymże dniem zelecił woysku zachować nayściśleyszą karność, walczyć przeciwko obcym woyskom, ieżeli się pokażą, ale szanować spokoyne ludy, sługi Ołtarza i wszelkie dla nich mieć względy, których pod szczególnieyszą swoią bierze opiekę.

Dziennik Paryzki umieszcza następuiącą mowę, którą Elektor Arcykanclerz Rzeszy w czasie zaślubin Wicekróla Włoskiego Eugieniusza z Królewną Bawarską w Monachium powiedział:

"Z wszystkich Boskich ustanowień nie ma żadne większego wpływu do szczęścia ludzkości, iak małżeństwo, to połączenie dwoch serc, które słodzą sobie nawzaiem przykrości życia, cieszą się w nieszczęściu, przyiemnieyszem szczęcie czynią przez wzaiemne udzielenia i przemiiaiący pobyt na tym świecie przez spłodzenie kochanych dziatek przedłużaią, które wczasie wstępuią w ślady cnot swych rodzicow. Jaśnie Oświecony Xżę! Niebo połączyło Twoy los z losem Xżniczki, w którey rysach okazuie się szlachetność duszy, wysokie uczucia i rzetelna bogobożność, których w całym życiu swoim dawała dowody Zwiąski wszystkich cnot rozwinęły się w piękney iey duszy przez staranność wysokich rodzicow, którzy poczytuią sobie za prawdziwe i iedyne szczęście

zatrudniać się dobrem lubey i powabney familii, którą ią Niebo obdarzyło. W naywyższym przeto stopniu posiadać będzie Zacna Xżniczka słodkie cnoty swey płci, to iest bydź kochaiącą żoną i dobrą matką. Jaśnie Oświecona Xżniczko! Połączysz Twoy los z losem małżonka, który acz w młodym wieku dzielił już niebezpieczeństwa z Bohatyrem, którego Opatrzność uzbroiła ramię na przytłumienie anarchii, która zupełnem zniszczeniem światu groziła. Zacny Xżę Eugieniusz Napoleon znayduie także w tym wielkim Mężu przykład owey prawdziwey i czystey szczęśliwości, którą tylko w wzaiemności uczuciow kochaney małżonki znaleść można, małżonki godney takowego kochania. Poświęcaiąc Xżę Eugeniusz Napoleon czynność swoią szczęściu powierzonych mu ludow w wieku, w którym naywięcey ludzi trudni się samemi zabawami, okazuie iak świętemi są dla niego wszelkie obowiązki. Jako syna Cesarzowey Jozefy, wyrownywa iego serce, sercu Nayiaśnieyszey Matki, która cała poświęca się dobroczynności i temu wszystkiemu, co tylko przyłożyć się może do szczęścia iedynego i zacnego przedmiotu, który iest celem wszystkich iey skłonności i myśli. Xżę Eugeniusz Napoleon iest nakoniec przyswoionym synem oswobodziciela Bawaryi, którego potężny gieniusz przez swoie zwycięztwa prędko woynę ukończył, która groziła zniszczeniem Niemiec i całey Europy na długi czas. Zacna Paro! wznoś przez całe życie do Boga modły, aby Ci udzielił szacownego daru iedności serc! Niechay dni Twoie upływaią w miłosney zgodzie i nayczystszem szczęściu aż do naypoźnieyszey starości, kiedy Cię Bóg powoła i wydzieli wieczną nadgrodę za Twoie cnoty.„

J. C. K. Mość postanowił na rapport ministra skarbowego, że w czasie znoszenia klasztorow we Francyi wiele Xięży zakonnych starało się ukryć niektóre rzeczy i dać ie do przechowania prywatnem osobom; że ciż Xża za powrotem do Francyi są tylko poiedyńczemi osobami, a zatem nie maią prawa przymusić te osoby do oddania powierzonych im rzeczy; dla powrocenia ich więc publicznemu skarbowi stanowi się co następuie: Bywli zakonnicy, którzy w przeciągu roku iednego doniosą administracyi dobr o summach lub rzeczach narodowych, które w czasie znoszenia zakonow i odebrania ich dóbr ukryli, tak, iżby odzyskane bydź mogły, otrzymaią czwartą część z wyiawionych rzeczy. Ta czwarta część ma im bydź zaraz po odzyskaniu rzeczy wypłacona. Ninieyszy wyrok ma bydź do wszystkich prefektow rozesłany, aby go ogłosili.

Wczoray przyiechał tu pierwszy minister Króla Wirtemberskieego, Hrabia Wintzingerode, z dwoma sekretarzami i wysiadł u ministra J. K. Mci P. Taube.

Xżę St. Teodoro, którego Neapolitański następca tronu wysłał do Xcia Jozefa dla rozpoczęcia negocyacyy nie dopiął swoiego celu. Król Neapolitański zabrał z sobą do Sycylii Kawalera Gerrata, ministra morskiego, Komandora Ross i Xcia de la Trebia, i wybor woyska.

Jenerał Legrand otrzymał rozkaz udania się do Moguncyi dla obięcia dowodztwa nad jazdą w armii Marszałka Lefebure.

Jenerał Junot iest teraz jeneralnym rządcą Parmy i Placencyi.

D. 14 przyiechali tu deputowani od miasta Frankfortu.

Xżę Murat Gubernator tuteyszy wydał rozkaz, ażeby Jenerałowie i wyżsi officerowie przybywaiący za pozwoleniem do Pary-

ża, ſtawili ſię we 24 godzin po przyieździe w główney kwaterze dla podania nazwiska i mieszkania swoiego, a niżsi officerowie maią ſię ſtawić tym końcem u sztabu gubernatorskiego. Gdy będą mieli oddalić ſię z Paryża, maią także o tym donieść.

Nie wiemy tu dokąd ſię Xżę Ludwik udał po wyieździe z Strazburga.

Rozpoczęły ſię tu d. 11 w południe pożyteczne i ważne konferencye w kaplicy, zwaney niemiecką, których celem, iak wiadomo, ieſt roztrząsanie religii Chrześciańskiey co do iey prawd, moralności i obrządkow, tudzież zarzutow uczynionych iey przez ſtarożytnych i nowożytnych niedowiarkow.

W gminie Anché w departamencie Haute-Vienne, żyie ſtarzec nazwiskiem Fregeveaux, który d. 30 Liſtopada skończył 150ty rok życia i ieſt zdrow. Jeden z synow iego, maiący 80 lat, mieszka w Paryżu.

Piszą z Boulogne, iż widać iuż w tym porcie wielkie ſporuszenia. Szalupy i baty armatnie są iuż zupełnie osadzone ludźmi. Dwunaſtu korsarzow Francuzkich, którzy przy każdym pomyślnym dla nich wietrze wypadaią z tego portu na morze, wielką szkodę zadaią handlowi Angielskiemu, W przeciągu dwoch oſtatnich mieſięcy zabrali oni Anglikom 30 okrętow kupieckich.

Z Moguncyi d. 15. *Lutego.*

Wszyſtkie liſty z Paryża pod d. 7, 8, 9 i 10 b. m. wspominaią, iż intereſſa na ſtałym lądzie nie są ieszcze zupełnie ułatwione. Sprawiedliwie obawiać ſię potrzeba, ażeby podany od Cesarza Napoleona plan, od którego on bynaymniey odſtąpić nie chce, nie zoſtał od niektórych ſtron intereſſowanych odrzucony. Jeżeli wspomniony plan przydzie do skutku, Rzesza Niemiecka wcale odmienną poſtać przybierze.

Z Ratysbony d. 17. *Lutego.*

Bawarya na mocy zrobionego układu względem poczt zaciąga pół mill. ryn. pożyczki od Xcia Thurn i Taxis.

Wczoray udowodnił ſię u Arcykanclerza Rzeszy Baron Seckendorf, iako Królew. Wirtemberski poseł.

Onegday C. i C. K. posłowie udzielili seymowi Prezburski traktat pokoiu, i oświadczyli: iż J. C. Mość Niemiecki i Auſtryacki zawieraiąc pokoy z Cesarzem Jmcią Francuzow i Królem Włoskim poczynił z nim niektóre układy względem Rzeszy Niemieckiey i te udzieli swego czasu seymowi Rzeszy, nie wątpiąc wcale, że Cesarz Jmć Francuzow iednego z nim będzie w tey mierze zdania.

Z Monachium d. 17. *Lutego.*

Rachuią, iż od 14 dni przeszło przez Moguncyą i Strazburg 12,000 popisowych do Niemiec.

Od wielu ſtanow żądano paliſſadow i innych potrzeb do twierdzy Kaſſel przy Moguncyi. Przez moſt przy Koſtheim przechodzą ciągle woyska do Niemiec. Od korpusu Marsz. Davouſt idzie dywizya Bourcier do Marszałka Lefevre.

W Augszpurgu zakładaią sąd wexlowy i mennicę; czynią także urządzenia do ożywienia handlu z Włochami.

Francuzki Miniſter woienny Berthier ciągle tu ieszcze bawi, niemniey znayduie ſię tu ieszcze mieyscowy kommendant Francuzki. Od przechodu dywizyi Dupont, czego sam Król żądał, ponieważ w niey znayduie ſię reszta regimentu Niemieckiego, który miał przed rewolucyą w służbie Francuzkiey, nie przechodziła przez naszą ſtolicę żadna kolomna Francuzka, wyiąwszy małe oddziały, które czasami przechodzą. Lecz od bytności

Cesarza ſtoi tu dragoniia gwardyi Włoskiey, którey liweranci tuteysi doſtawiaią konie. Jeſt nader piękny lud i codziennie ieſt ćwiczony pieszo w robieniu bronią. Konie iuż dla nich znayduią ſię w drodze.

Na końcu oſtatniey w Niemczech kampanii Jenerał Moreau utworzono w Monachium topograficzną kancelaryą, pod którey dozorem miała bydź zrobiona nowa dokładna mappa Bawaryi. Pewna liczba Francuzkich indzynierow - jeografow pod Półkownikiem Bonne podzieliła z Bawarskiemi indzynierami pomiędzy ſiebie pracę. Poſtąpiono iuż w niey daleko, gdy nowa woyna wybuchła. Teraz ci sami indzynierowie kończą swoie dzieło, które nawet rozciąga ſię do nowych prowincyy, któremi króleſtwo Bawarskie powiększone zoſtało. Mappa ta będzie co do rzetelności i piękności wzorem dzieł tego gatunku.

Urząd miniſtra sprawiedliwości po śmierci Barona Hertling otrzymał tymczasowo Habia Morawicki z dodatkową pensyą 4000 ryń.

Z Heidelberga d. 21. Lutego.

Przez kray Mergenteimski i Lohr przeciągnęła w tych dniach Francuzka iazda, idąc z Wetterawii do Xſtwa Schwarzenberg.

Wirtemberska armiia ma bydź do 20,000 ludzi pomnożona.

Biega tu plan względem kraiow nowego elektorſtwa Weſtfalskiego i króleſtwa Katten (Heſſeńskiego.)

Dywizya Jen. Lewal z lewego brzegu Renu złączyła ſię iuż z korpusem Lefevra; dywizya Bourcier przeszła iuż także powiększey części na prawy brzeg Renu, i składa ſię z woysk z północney armii. Dla piechoty muszą śpieszno doſtawiać ładownice.

W Monachium złożono kongres ſtanu rycerskiego Rzeszy pod prezydencyą Francuzkiego posła, dla pogodzenia ile możności dotychczasowych prerogatyw tego ſtanu z nową samowładnością trzech Elektorskich dworow. Cesarz Jmć Francuzow zachował sobie w tey mierze potwierdzenie układow.

Od brzegow Menu d. 20. Lutego.

Nad rzeką Inn ſtoi ieszcze, podług publicznych pism, 30 000 Francuzkiego woyska, które dopiero w przyszłym mieſiącu przez Szwabiią przeciągnie.

W Wirzburskiey gazecie czytamy, że ſtrata Wirzburga, a może i Bamberga zasmuca Bawarskich patryotow, ponieważ to są właśnie naypięknieysze i nayintratnieysze kraie.

Oprocz dywizyi Jen. Lewal, która udała ſię z Strazburga do okolic Menu, idzie ieszcze więcey woysk z wewnątrz Francyi w też okolice.

Podług publicznych pism synowica Cesarzowey Francuzkiey, 17 letnia corka teraźnieyszego Francuzkiego posła w Florencyi P. Beauharnois, ieſt od Cesarza Napoleona za corkę przybrana i do godności Cesarzowiczowney wynieſiona.

Marszałek Bernadotte odwiedził niedawno okolice Neumark i Teining, których obroną wsławił ſię w kampanii roku 1796 pod Jourdanem, dowodząc dywizyą prawego skrzydła.

Mowią, że w Ulmie założona będzie druga szkoła głowna dla Bawaryi i umieszczeni tam będą powiększey części profeſſorowie z Wirzburga. Rządowe kolleg um dla prowincyi Szwabskich ma ſię do Augszpurga przenieść.

Przez Hanau przebiegło w tych dniach dwoch Francuzkich, a ieden Pruski goniec z Paryża do Berlina.

Z Berlina d. 25. Lutego.

Wczoray rano przybył tu niespodziewanie Kr. Pruski Minister stanu i poseł w Paryżu, Margrabia Luchesini, co dało powod tuteyszym politykom do różnych domysłow, które zdaie się potwierdzać uczęszczanie gońcow z Paryża. Dotąd tyle tylko wiedzieć można, że Margrabia Luchesini krotko tu zabawi. Od przybycia zaś iego częste bywaią naradzenia u gabinetowego Ministra Barona Hardenberg.

Wkrotce spodziewany tu iest nowy Hiszpański poseł.

Jenerałowi Rüchel przeznaczaią ważny urząd.

Dwor wkrotce przedsięwezmie podroż do Sztetina dla przypatrzenia się przechodowi woysk Rossyyskich.

D. 22 przybiegł do tuteyszego Rossyyskiego Ministra goniec z Petersburga, którego papiery wielkiey bydź maią wagi.

Kaliska kamera postradała przez śmierć swoiego prezydenta Goldbeka, w 39 roku czynnego życia.

Przez południowe Prussy powraca wiele woysk do Prus zachodnich.

Z Wetzlaru d. 22. Lutego.

Hessen-darmstadtski poseł, Baron Schüller, przeiechał tędy do Berlina.

Na obu brzegach Lany aż do Vogelsberga stoią Francuzkie woyska.

W każdey Elektorsko-Hesseńskiey wsi stoi Francuzki żołnierz na załodze. W Ilbenstadt w Weterawii i hrabstwach Lich i Hohensolm oczekuią także Francuzkich załog.

Z Stuttgardu d. 21. Lutego.

Gdy Cesarz Napoleon przy wkroczeniu do Niemiec zabawił kilka dni u naszego dworu, obchodził własnie nasz dwor zaślubiny drugiego syna Xcia Pawła z Xżniczką Hildburghausen. Cesarz rzekł do nowo zaślubioney Xżniczki, iż odkłada do innego czasu dać iey mały upominek weselny, który do wyboru swey małżonki oddaie. Upominek ten nadszedł tu przed kilku dniami, i interessować zapewne będzie Damy czytaiące gazety. Skrzynka, w którey był zapakowany iest, zielonym aksamitem obciągniona i roszczkami złotemi przeszyta: ma kształt podługowatego starożytnego wazonu; na wierzchu wieka iest złota gałka, którą zdobią strzały miłości i róże. W tey piękney skrzynce znaydowały się następuiące suknie; 1) Koszulka z Angielskich koronek w muszki, z gustownym i prostem na około szyciem i długim bardzo ogonem; 2) podołnaż koszulka szyta w wilcze zęby; 3) koszulka okrągłego kroiu atłasowa biała wypukło złotem przeszywana, na nią tunika z srebrnego tiuu z złotą łaną; 4) krepowa biała suknia gustownie białem iedwabiem szyta; 5) druga krepowa suknia z obszywką tulową w kwiaty, do tego Mameluka z rozowego atłasu, z takimże szyciem i stalą; 6) ranna koszulka z Wschodnioindyyskiego Muślinu z kwiatami szyta; 7) kwef z Angielskich koronek szyty w wilcze zęby; 8) okrągły kwef z tulu w kolorach z szeroką złotą franzlą 9) chustka z Wschodnioindyyskiego muślinu srebrem przeszywana. Procz tego znaydowały się w tey skrzynce 2 kartony; ieden z nich zawierał 6 garnitorow, to iest 3 turbany srebrem, stalą i złotem przeszywane, bogatemi i wysokiemi piorami ozdobione, tudzież stroiki z kwiatow; drugi składał się z Włoskich kwiatow. Nakoniec stroik na głowę z siatki z girlandami nader piękney formy. Wartość tego wszystkiego rachowana iest od znaiących się na 70,000 ryn.

DODATEK

DO N^ru. 21.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W e Srode Dnia 12. Marca 1806.

O Nowym systemacie politycznym.
(Z Neuwiedzkiey gazety.)

Z Odmianą kraiow odmieniaią się także stosunki polityczne.
Montesquieu.

Względem zprawdzania się tego politycznego wyroku czytamy w sławnym iednym dzienniku ważną rozprawę o nowym królestwie Bawarskim co do równowagi w Europie. Równowaga, mowi autor, była ulubionym twierdzeniem wszystkich pisarzow; nowe iednak dzieie dowodzą, że gabinety wcale przeciwnie myślą od tych politykow. Tym czasem naciągnienie to tyczy się więcey Lunewilskiego traktatu, niżeli zaszłych przed nim w Europie odmian. Traktat ten wzruszył do gruntu równowagę; bo tam gdzie iest przewaga, nie ma więcey równowagi. Granice Renu nie wystawiaiąż na napady Francyi, ile razy zapodoba się iey monarchom, Niemieckich kraiow? Że zaś żadne Niemieckie mocarstwo nie iest w stanie zachować Niemiec od podobnego losu, okazuie przykład Austryi w zakończoney świeżo nieszczęśliwey woynie, którey nietylko nieżyczyła sobie, ale nawet z niechęcią zaczenała, i smutny iey wypadek nie można pewnie niewaleczności Austryackiey armii przypisać, bo tey dała kilkokrotne dowody. Wszelako niech będzie wolno niedyplomakom powiedziec, że inny daleko wypadek byłby tey woyny, gdyby neutralność Frankońskich Xięstw w tak osobliwym sposobie nie była zgwałconą.

Artykuły Prezburskiego traktatu ieszcze dokładnie nie są wiadome, aby się nad niemi zastanowić można. Widzimy tylko dwa lub trzy powstaiące królestwa; smutne ziawienie dla przyiaciela ludzkości. Zadna korona, żaden purpurowy płaszcz nie iest tak obszerny, aby mogł zakryć spustoszenia, które woyna zrządziła w Szwabii i Bawaryi; biada także pozbawionym maiątku poddanym, którzy wyższy tytuł swoiego Monarchy podwoynemi opłacać muszą podatkami!

Dwa z nowych królestw Wirtemberskie i Badeńskie (ieżeli nim ostatnie zostanie) tak mało wpływać będą do polityczney wagi Europy, iak utworzone przed nieiakim czasem królestwo Etruryi. Bawarya tylko iedna nabiera przez nowe swoie granice politycznego znaczenia, które zasługuie bydź w wszystkich gabinetach dokładnie rozważone. Bawarya iest w prawdzie tylko mocarstwem trzeciego rzędu, i nie może bydź dla swoich sąsiadow niebezpiecznem; lecz iakieyże nie będzie wagi, gdy go zważemy iako sprzymierzeńca trzech mocarstw, od którychże zależy los Niemiec — Prus, Austryi i Francyi.

Bawarya sprzymierzona z Prussami nie może w woynie z Rossyą nic temu mocarstwu pomoc, równie iak Saxoniia, Hanower i Hessen. Lecz w woynie przeciw Austryi iest Bawarya wielkiey dla Prus wagi, ponieważ otwarte ma wnyyście do Austryi. Tym czasem dzięki Bogu nie znosi się na takową woynę, i żaden Niemiec nie powinien sobie tego życzyć, aby brat brata wyrzynał. — W

woynie przeciw Francyi nie ma podobieństwa, aby Prussy mogły sobie kiedy z strony Bawaryi obiecywać pomoc. Nie potrzeba iak tylko rzucić okiem na mappę i uważyć, że Bawarya przez nabycie Tyrolu graniczy także teraz z zwrastaiącem w potęgę królestwem Włoskim, a dawniey graniczyła iuż z Austryią i Prussami. Przeciw Prussom może się w prawdzie przymierzem Austryi zasłonić, równie iak przeciw Austryi przymierzem Pruss; ale przeciw Włochom, zwłaszcza w ścisłem będącemi związku z potężną Francyą nikt ią ani związek z Austryą, ani z Prussami zasłonić nie może. Poki Tyrol i Przedaustrya w Austryackich zostawały ręku, znaydowała Bawaryą w tem monarstwie potężnego obrońcę, równie iak od północy z strony Pruss. Teraz zaś nie potrzeba, iak żeby z Strazburga udało się 40,000 Francuzkiego woyska ku Ulmowi, a 25,000 wtargnęło przez Rowercdo i t. d. z Włoch, tedy w momencie nowe królestwo zdobyte zostanie. Zdaiące się naypodobnieyszem nawet przymierze z Austryą nie potrafi ią przeciw takowemu wtargnieniu zasłonić, podwoi tylko siłę Francuzko-Włoską. — Do tych uwag przydać należy związek małżeński Następcy tronu Włoskiego z Królewną Bawarską, który nawet przenieść może kiedy koronę Włoską na Dom Bawarski; a tak rozwiązane zostanie pytanie, czyli Bawarya może lub chce mieć inny interes nad Francuzko-Włoski.

Potężne Francuzko-Włoskie królestwo nie potrzebuie przymierza Bawaryi dla własnego bezpieczeństwa, ponieważ ma aż nadto sił do utrzymania go; ale iest mu potrzebne, ieżeliby kiedy prowadziło zaczepną woynę z Austryą lub z Prussami.

Jeżeli przymierze Bawaryi z Francyą iest dla Austryi niebezpiecznem, tedy daleko iest niebezpiecznieyszem dla Prus. Autor tego pisma nie iest z liczby wątpiących, aby nie mogło przyyśdź do woyny między Francyą i Prussami, miał bowiem sposobność w czasie bawienia Francuzow w północnych Niemczech uważać, iż tylko interes własny wiązał Francyą do Pruss; czyli zaś Prussy szlachetnieyszemi powodowały się uczuciami, nie wiadomo mu, iako niebiegłemu w dyplomatyce. Lecz ten sam interes i chciwość woienney chwały, która wszystkim krokom Bohatyra Francyi towarzyszy, bardzo łatwo skłonić go może do zmierzenia iego za niezwyciężonych mianych woiowników z Pruską armiią! W tym może nie bardzo nie podobnym razie wkroczyłaby 150 tysiączna armiia przez Tyrol i Bawaryą, Ratyzbonę, Noremberge, Bayreyt i Hof do Saxonii, a druga podobna Francuzka armiia poszłaby przez Nimwege, Koloniią i Moguncyą przez Westfaliią i Hesseński kray ku Magdeburgowi, gdzie obie połączone armiie zagroziłyby Berlinowi. Jedna lub dwie nawet wygrane bitwy nie uratowałyby Pruss, gdyż Francuzko-Włoska armiia utraciłaby tylko żołnierzy, i zmocni na niedługo postąpiłaby naprzod, a kray Pruski poniosłby nie tylko stratę w ludziach, ale nawet przez zniszczenie poddanych i sprzymierzeńcow musiałby koszta woienne zapłacić. W cale fałszywa iest myśl teraźnieyszych pisarzy, iż pory należy woynę odwłęczyć, poki oyczyzna nie iest zagrona. Woiuie się w prawdzie za oyczznę tylko, lecz należy uprzedzić niebezpieczeństwo, gdyż podług nowego sposobu woiowania wszystkie szkody spadaią na tego, na którego ziemi woyna się toczy. W ten czas kiedy rzeczywiste niebezpieczeństwo grozi oyczyznie, iuż nie rychło ią ratować, iak mamy przykład na nieszczęśliwym Hanowerze. — Gdyby nawet Prussy szczęśliwe były uratować Berlin, tedy autor obawia się o wszystkie nad Elbą leżące kraie.

"Gdzież więc Prussy maią szukać ratunku przeciw podobnemu zdarzeniu, który iednak zdrowa polityka wskazać powinna?„

Nie gdzie indziey, iak w przymierzu z walczącemi dopiero przeciw Francyi połączonemi Monarchami, z wspaniałomyślnym Imperatorem Rossyyskim, szlachetnym Cesarzem Austryi i Królem Szwedzkim, bo co im się teraz nie udało, może za pół roku się uda; lecz Prussy same nic wskurać nie potrafią, iakkolwiek Pruscy patryoci wychwalaią żrodła krajowe.

Geniusz Fryderyka wielkiego byłby umiał wyciągnąć nić z tego Labiryntu. Autor pewnym iest, iż gdyby Fryderyk II. siedział ieszczę przed 3 miesiącami na tronie Pruskim, byłby korzystał z nadarzoney pory i osadziłby woyskiem bywsze w Frankonii biskupstwa; na ów czas przyśpieszyłby był negocyacye pożądanego powszechnego pokoiu, a Francya niby przeciw temu powiedzieć nie mogła, gdyż i ona dała przykłady podobnego zaięcia.

CENA ZBOZ

Na targu w Krakowie d. 11. *Marca* 1806.

Korzec Pszenicy	zł. pol.	34 do	42.
— Zyta	—	34 —	39.
— Jęczmienia	—	26 —	32.
— Owsa	—	23 —	26.
— Grochu	—	32 —	40.
— Kaszy iaglaney	—	54 —	60.

W Wiedniu d. 1. *Marca.*

Meca wynosząca pół korca naszego:

— Pszenicy	zł. pol.	33 do	48.
— Zyta	—	29 —	45.
— Jęczmienia	—	20 —	26.
— Owsa	—	16 —	20.

W Brynie d. 28. *Lutego.*

Meca Pszenicy	zł. pol.	34 do	48.
— Zyta	—	32 —	36.
— Jęczmienia	—	20 —	28.
— Owsa	—	15 —	18.
— Prosa	—	32 —	40.

W Gdańsku d. 24. *Lutego.*

Pszefel czyli pół korca naszego w złoc hollend. (Na łaszt wchodzi 60 szeflow)

— Pszenica	zł. pol.	20 do	21.
— Zyto	—	15 —	20.
— Jęczmień	—	12 —	13.
— Owies	—	10 —	11.

DONIESIENIA.

Pewny Herszt wielce niebezpieczney bandy złodziei, która gwałtownym włamaniem się, tuteyszą kassę celną znacznie okradła, imieniem Michał Ozdowski aresztowanym będąc, iuż po nastąpionym przyznaniu i przekonaniu wypełnionego złodzieystwa, znalazł okazyą w nocy z 24 na 25 miesiąca bieżącego do ucieczki. Człowiek tenże ma 5 stop wysokości, iest sładkey postaci, nabrzmiałey twarzy, i nosi obcięte włosy, czyli raczey ciemnogniade, które mu rozkosmano w oczy wiszą, na brodzie zarasta czarno. Przed uciecieczką miał na szyi chustkę iedwabną, żółto i czarno pstrą, koszulę cienką, a kamizelkę kaźmierkową w paski szare, czerwone, żółte i popielate, tak, że się zawsze pasek czarny z pstremi odmienia. Na każdym boku kamizelki teyże znayduie się 5 białych kruszczowych guzików. Kurtkę sukienną popielatego koloru nakrapianą przy którey także na każdym boku po 5 guzików białych kruszczowych, i która pod iedną stroną wytartym futrem białym podszyta; długie spodnie sukienne tego koloru iak kurtka, a pończochy białe wełniane, na których nosi skórzane czarne krótkie buty. Wzrok ma dziki, oczy niebieskie, iasno czarne brwi, fizognomia zaś iego okazuie odwagę do wszelkich możnych zbrodni. Szczególnie zaś tym znakomity, że na lewey stronie szyi ma dwie rany rznięte. Mowi dokładnie po niemiecku, po polsku i po żydowsko niemiecku, i czasem mianuie się Karolem, Jozefem i kapeluśnikiem niemieckim. Tak iak wyznał, iest rodem z Lwowa i długi czas służył za kupczyka w Wilnie w kordonie Moskiewskim. Gdy na złapaniu tegoż wielce niebezpiecznego zbrodniarza bardzo wiele zależy, zaczym wszystkie Prześwietne woyskowe i cywilne zwierzchności tuteysze i zagraniczne rekwiruią się ninieyszemi, żeby na zbiega tego czuyne mieli oko, a gdyby go gdziekolwiek postrzeżono, mnie o tym iak nayśpiesznicy uczyniły wiadomość. — Nareście ten, który złoczyńcę tego wyda, odbierze nadgrodę przy zataieniu imienia 50 Raystalerow. W Piotrkowie dnia 26 Lutego 1806.

Vigore Commissionis.
Assessor Kommissyi Sprawiedliwości.
Hammpe.

Z rozkazu Wysokiego C. K. Sądu Szlacheckiego Krakowskiego ddto 26 Lutego roku 1806 pod Nrm. 2504 wypadłego, rzeczy rożne, iako to: srebra, wina, miedź, mosiądz, żelazo, szkło, suknie, bielizna stołowa i inna, powozy, sprzety czyli meble różne po niegdyś Jaśnie Wielmożnym Mikołaiu z Urbanic Urbańskim C. i C. K. taynym Konsyliarzu i Prezesie Wysokiego Tryb: Appel: Galicyi Zachodniey pozostałe, przez publiczną Licytacyą d. 26 Marca i następnych r. b. w kamienicy JW. Małachowskiey Woiewodziny Krakowskiey na drugim piętrze pod Nrm. 337 w Rynku od godziny 9 z rana do 12, a po południu od 3 do 6 za gotowe pieniądze sprzedane zostaną. Zyczący sobie co nabydź, raczą się w zwyż wyznaczonym mieyscu znaydować.

Raczynski Komornik Sądowy Krakowski.

Medio altissimi aulici decreti dd. 25 Octobris a. c. Regio huic Appellationum Tribunali significatum fuit, ex pluribus immissis actis criminalium inquisitionum super delicto adulteratarum chartarum publicarum, observatum fuisse: quod Imitatio chartarum publicarum (Banco-Zettel) per attramentum & calamum non unanimiter juxta §. 96 Codicis Criminalis, ast qua falsum judicata fuerit.

Quare Sacratissima C. ac C. R. Maiestas ad levandum hoc dubium altissime resolvere dignata est: quod quaevis imitatio ejusmodi chartarum publicarum per attramentum & calamum, Crimen in §pho 96ta contentum attentatae adulterationis chartarum publicarum praeseferat.

Ex Consilio C. ac C. R. Galiciae occidentali Appellationum Tribunalis. Cracoviae die 21 Februarii 1806.

Lewiński V. P.
Piekarski.
Einberg.

Ponieważ na dniu 15 Stycznia r. b. dla osadzenia Interymalnego syndyka przy Magistracie Chełmskim z roczną remuneracyą 300 zł ryń. rozpisany konkurs dla niepodanych się zdolnych kandydatow do skutku nieprzyszedł, przeto powtorny konkurs na dzień 15 Kwietnia r. b. wypisuie się. Kompetenci więc życzący sobie tego mieysca maią się zaopatrzyć dekretami Eligibilitatis ex utraque linea i zaświadczeniem moralności, i prożby swe naydaley do wspomnionego dnia Kwietnia r. b. do C. K. Cyrkularnego Urzędu Bielskiego podać.

W Krakowie dnia 24 Lutego 1806.

C. i C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey Edyktem niniejszym powtornie wiadomo czynią: że Jozef Borzęcki dóbr wsi Pogorzyce w Galicyi zachodniey Cyrkule Krakowskim leżących dziedzic, d. 12 Sierpnia 1799 roku bez testamentu umarł, sukcessorki przeto iego nieprzytomne, o których mieyscu mieszkania nie masz wiadomości, Pani Onufrya z Borzęckich Hadziewiczowa i Teressa z Borzęckich Stemplowa, które się na pierwsze d. 12 Grudnia 1801 roku nastąpione edyktalne wezwanie sukcessorow Borzęckich nie zgłosiły, powtornie wzywaią się: ażeby się do dziedzictwa przerzeczonego zmarłego tym pewniey tutay zgłosiły; gdyż inaczey podług §. 624 ustawy Cywilney Części II postąpi się, i ich porcye tak długo w Sądzie zachowane będą, aż albo się zgłoszą, albo po upłynionym terminie z prawa przepisanym, za zmarłe ogłoszone zostaną. A gdy nadto słyszeć się daie, że wzwyż wspomniona Teressa z Borzęckich Stemplowa umarła, i dwoch synow Henryka i Karola Stempla iakoby w Cesarsko-Rossyyskim woysku służących zostawiła, dla tego i ci tymże Edyktem stosownie do prawa wyżey przytoczonego upominaią się: ażeby w przypadku, ieżeliby matka ich umarła, o śmierci iey udowodniaiąc prawo swoie do dziedzictwa przerzeczonego zmarłego w sądach tuteyszych wylegitymowali, pod powyższem prawa zagrożeniem. Dano w Krakowie d. 21 Stycznia 1806.

Jozef de Nikorowicz.
Jozef de Cronenfels S. P. R. K.
W. Lichocki.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krak. Galicyi zachodniey,
Elsner.

Magistrat C. K. Stoł. Miasta Krakowa wiadomo czyni, iż powoz Jana i Maryanny Rozbergow właściwy 40 Duk. czyli 180 Zł. ryń. oszacowany, na żądanie Jmć Xdza Sebastyana Czochrona na zapłacenie summy 200 Zł. ryń. tu w Ratuszu na ulicy Brackiey d. 27 Marca r. b. o godzinie 9 ranney za gotowe pieniądze więcey ofiaruiącemu sprzedany będzie. —— Wszyscy przeto chęć kupna maiący w rzeczonem dniu i mieyscu maią się znaydować.

Krzyżanowski.
Hirschberg.
Kozłowski.

Z Rady Magistratu Ces. Krol: Stołecznego Miasta Krakowa.
Dnia 24. Stycznia 1806.
Maiewski.

(Przy dzisieyszey Gazecie znayduie się drugi Dodatek.)

DODATEK DRUGI

DO *Nru.* 21.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Krakowie dnia 12. Marca 1806.

DONIESIENIA.

Ponieważ stosownie podług Naywyższego Patentu podatku klassycznego w Wiedniu dnia 30 Listopada 1805 także i na teraźnieyszy woyskowy rok 1806. Podatek klassyczny, i procz tego także i podatek pogłowny przepisany iest i w czasie wyznaczonych terminow wspomnionego Patentu pobierany bydz musi, przeto do powszechney wiadomości ninieyszym się oznaymuie.

1) Maią podług przepisu tegoż Naywyższego Patentu §. 11 w mieście Krakowie i iego przedmieściach obywatele od swoich mieszkańcow fassye poodbierac, i razem z swoiemi własnemi fassyami, tudzież konsygnacyą wszystkich w ich domach mieszkaiących, a temu podatkowi podadaiacych osób naydaley w czasie 6 tygodni, to iest: od 24 tego miesiąca aż do szostego miesiąca Kwietnia tego roku do magistratu po oddawac, ato tym pewniey, gdy w przeciwnym niedopełnienia razie każda opieszała strona w prawie przepisanemi karami 10 od sta rocznie zapłacic się maiącego podatku ukaraną zostanie.

2) Podatek pogłowny będzie podług Patentu §. 17 po 30 kr. wyznaczony, i podpadaią temuż bez różnicy stanu i płci, wszyscy kraiowi mieszkancy którzy 15sty rok dokończyli, chyba, że od płacenia takowego podatku osobliwiey są wyiętemi, lub się zaświadczeniami ubostwa wykazac mogą.

3) Podatek klassyczny, także i w tym roku dwiema ratami to iest do ostatniego Kwietnia, i ostatniego Lipca, podatek zaś pogłowny bez różnicy osób z końcem Kwietnia na raz oddawac należy. Dan w Krakowie d. 6 Lutego 1806 roku.

Gollmayer.

Gross.

Magistrat C. K. Stołecznego Miasta Krakowa niniey szym obwieszczeniem wiadomo czyni, i po pierwszym i drugim licytacyi terminie na próżno upłynionym, dworek w wydziale III. pod Nrm. 237 stoiący i grunta w tymże wydziale pod Nrmi 217, 218, 219, 220. 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 235, 238 i 239 leżące, prawem pokonaney Jozefy Morazi dziedziczne w roku 1803, 4081 Zł. ryń. 48 kr. sądownie oszacowane, na zaspokoienie 793 Zł. ryń. prawem pokonywaiącym Wincentemu Chorosiewiczowi i Maryannie Anderli należącey się przez publiczną licytacyą dnia 17 Kwietnia 1806 o godzinie 3 po południu tu w Sądzie odbywac się maiacą sprzedane będą pod następuiącemi warunkami:

a) Iż kupna chęc maiący 10ta cześć ilości szacunkowey w zakład złożyc maią, i

b) Kupiciel resztę ceny wylicytowaney w 14 dniach do depozytu złożyc powinien, inaczey

c) Jego kosztem nowa licytącya ogłoszona by była. — Wszyscy przeto kupna chęc ma-

ący w rzeczonym dniu i mieyscu niechay się znayduią. — Naostatek wszyscy wierzyciele prawo zastawu maiący napominaią się: ażeby nie oczekuiąc osobnych przywołań w dniu licytacyi stawili się i prawa swoie do tych realności służące do protokołu podali, inaczey co do wynadgrodzenia z ilości wylicytowaney żadnego względu dla siebie nie znaydą.

Krzyżanowski.
Łodziński.
Hirschberg.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Stołecznego Krakowa.
Dnia 31. Stycznia 1806.
Gros.

Ces. i C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu Franciszkowi Druez i Wacławowi Mitzkiewiczowi: że Pan Jan Nepomucen Hrabia Grodzicki u Sądow tych — o summę 5547 zł. 5½ kr. — żałobę na nich podał, i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga prosił. —— Gdy zaś Sądy te nie maiąc wiadomości gdzie oni zostaią, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduią się, onymże adwokata tuteyszego Doktora Niemetza z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowey na Ces. Król. państwa dziedziczne przepisaney rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upominaią się: ażeby w czasie przyzwoitym, to iest przed dniem 18 miesiąca Marca 1806 roku sami stanęli, albo ieżeli iakie maią prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego Sądom tuteyszym wymienili, i podług przepisu tych środkow prawa używali, które do swey obrony za nayskutecznieysze osądzą; inaczey bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samiby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać winni byli.

Jozef de Nikorowicz.
Lichocki.
Sterneck.

Z Rady C. K. Sądow Szlach. Krakowskich Galicyi Zachodniey.
W Krakowie dnia 3 Lutego 1806 roku.
Elsner.

C. i C. Kr. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey oznaymuią tym Edyktem Pani Annie z Kruszewskich Hrabiny Szaniawski: że Fiskus Królewski imieniem Szpitala S. Ducha u Sądow tych — o summę 1600 zł. pol., którey od niey i od iey męża P. Hrabi Stanisława Szaniawskiego domaga się — żałobę na nią i na męża iey Stanisława Szaniawskiego podał i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga prosił. —— Gdy zaś Sądy te, nie maiąc wiadomości gdzie ona zostaie, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, oneyże P. Annie Szaniawski adwokata tuteyszego P. Zarzeckiego, z iey szkodą i iey kosztem, zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowey na C. K. państwa dziedziczne przepisaney rozpocznie się i ukończony będzie; ona przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upomina się, ażeby w przeciągu 90 dni sama stanęła, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłała, albo nakoniec innego sobie patrona obrała, tego sądom tuteyszym wymieniła, i podług przepisu tych środkow prawa używała, które do swey obrony za nayskutecznieysze osądzi; inaczey bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samaby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać winna była.

Jozef de Nikorowicz.
W. Roskoschny.
Pohlberg.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krak: Galicyi Zachodniey.
W Krakowie dnia 17 Grudnia 1805.
Pauminger.

C. i C. K. Sądy Szlacheckie **Krakowskie** Galicyi zachodniey oznaymuią tym **Edyktem** Panu Karolowi Głębockiemu: że Pani Anna z Zorawskich Łeska i ako opiekunka Tadeusza, Adama i Joanny Nepomuceny małoletnich swych dzieci Łęskich u sądow tych — o przeięcie sprawy od Apolonii Błeszyński względem 3ciey części dóbr Jedla mnieysza przeciw Michałowi Tomickiemu rozpoczętey, a od tego sobie zdaney — żałobę na niego podała, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosiła. —— Gdy zaś Sądy te, nie maiąc wiadomości gdzie on zostaie, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, onemuż adwokata tuteyszego P. Franciszka Liebicha z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowey na Ces. Kr. państwa dziedziczne przepisaney rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby wczasie przyzwoitym, to iest dnia 23 Kwietnia r. b. sam stanął, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego Sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych środkow prawa używał, które do swey obrony za nayskuteczniejsze osądzi; inaczey bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.
Jozef Hrabia de Bubna.
F. Pohlberg.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachod:
W Krakowie dnia 20. *Stycznia* 1806.
Pauminger.

C. i C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym **Edyktem** *Panu Ignacemu Wykowskiemu: że Jan Nepomucen Michalczewski u sądow tych — o przeięcie sprawy przez Bogusława i Antoniego Kosickich względem ustąpienia ze wsi Mikułowic przeciw sobie Nepomucenowi Michalczewskiemu wniesioney — żałobę na niego podał, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił. —— Gdy zaś sądy te, nie maiąc wiadomości gdzie on zostaie, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, onemuż P. Ignacemu Wykowskiemu adwokata tuteyszego P. Ekielskiego, z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowey na C. K. państwa dziedziczne przepisaney rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym koncem upomina się: ażeby, w czasie przyzwoitym, to iest dnia 23 Kwietnia 1806 roku sam stanął, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za nayskuteczniejsze osądzi; inaczey bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu Ces. Kr. praw, przypisać był winien.*

Jozef de Nikorowicz.
Com. de Bubna.
F. Pohlberg.

Z Rady **C. K.** *Sądow Szlacheckich Krakowsk: Gallicyi Zachodniey.*
W Krakowie dnia 17. *Grudnia* 1805.
Pauminger.

Stosownie do gubernialnego rozrządzenia dnia 22 Stycznia r. b. Nr. 32280 iest mieysce Burmistrza z pensyą roczną 600 ryń. a drugie assessora z pensyą 300 ryń. przy nowo regulowanym magistracie Radomskim do osadzenia., na które konkurs do ostatniego Marca r. b. rozpisuie się, kompetenci więc życzący sobie tych mieysc maią się zaopatrzeć dekretami Eligibilitatis tak z linii polityczney iak i sądowey, i prożby swe naydaley do wspomnionego terminu do C. K. Urzędu Cyrkularnego Radomskiego podać.

W Krakowie dnia 14 Lutego 1806.

Dnia 27 Marca r. b. będą następujące Piszczackie mieyskie realności, iako to grunt Woytowski, łąka na wypust, i łąka Hulcze, tudzież grunt Ostrowski na czas od 24 Czerwca 1806 do ostatniego Października 1808 poiedyńczo naywięcey daiącemu w arendę wypuszczone. — Prætia fisci roczne są:

1) Na pole Woytowskie	. .	zł. ryń.	23	kr.	47.
2) Na grunt Ostrowski	. .	— —	7	—	55.
3) Łąka na wypust	. . .	— —	113	—	27.
4) Na łąkę Hulcze	. . .	— —	9	—	9.

Ochotę arendowania maiący powinni się z 10tą częścią prætii fisci iako wadyum oznaczaiącą dnia 27 Marca r. b. o godzinie 9 rano w Piszczacu Bielskim Cyrkule znaydować.
W Krakowie dnia 16 Lutego 1806.

Z powodu nadzwyczayney wysokiey obroku ceny, Nayiaśnieyszy Monarcha Nadwornym Dekretem ddto 30 Grudnia 1805 nayłaskawiey zezwolić raczył, ażeby pocztowa płaca w Morawii i Szląsku od iazdy i prywatnych sztafet za iednego konia i poiedyńczą iazdę na 2 Zł. ryń. od 1 Stycznia 1806 przez 6 miesiący podwyższona była. Co się ninieyszym do powszechney wiadomości podaie. W Krakowie dnia 9 Lutego 1806.

Z Państwa Mokrzyszowa w Rzeszowskim Cyrkule sytuowanego publicznie wiadomo się czyni, iż tutay bardzo piękne Barany Hiszpańskie do sprzedania są od których cetnar wełny po zł. pol. 1000 do fabryki sukienney Brneńskiey przedaie się, cena tychże Baranów iest podług różnicy wełny po 5, 10, 15 i 20 dukatów; Ochotni kupienia, niż śnicy owiec, którzyby sobie życzyli swoią wełnę polepszyć, mogą codziennie te Barany wzwyż wspomnionym Państwie widzieć, i podług upodobania kupić. Dan w Mokrzyszowie dnia 20 Lutego 1806 roku.

Z strony Magistratu Miasta C. K. Cyrkularnego Radomia JPanu Stanisławowi Ryszkowskiemu ninieyszym Edyktem wiadomo się czyni, że Szl. Mikołay Kojanowski, w sprawie o zapłacenie zł. pol. 1100 z prowizyą i expensą prawną z mocy zapisanego Forum, żałobę podał, i pomocy sądowey dopraszał się. Gdy zaś Sąd ten dla iego niewiadomego zamieszkania W. Jmć Pana Woyciecha Olszowskiego w Radomiu mieszkaiącego za obrońcę z iego szkodą i kosztem ustanowił, z którym ta sprawa podług przepisanego dla Galicyi Zachodniey Sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie, dla czego tenże JPan Stanisław Ryszkowski ninieyszym Edyktem napomina się, ażeby w przeciągu dni 90, to iest na dzień 21 Maia r. b. godzinę 9 ranną rezolucyą osobną oznaczony do Exeepcyi stawił się, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta i dowody swey sprawy oddał, albo innego adwokata za obrońcę sobie obrał, Sądowi temu wymienił, i tych podług praw użył środków, którejby do obrony swey sprawy za użyteczne sądził, ażeby sprawy swoiey nie zaniedbał, gdyż szkodę ztąd wyniknąć mogącą samby sobie przypisać był winien.
Dan w Radomiu dnia 24 Lutego 1806.

Antoni Sojecki.
Jan Zieleński Assesor.
Z Rady Sądu Magistratualnego Miasta C. K. Cyrkularnego Radomia.
Daniel Raciborski.